

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til fornyet behandling i Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Anden behandling af lovforslag nr. L 26: Forslag til lov om ændring af lov om støtte til udvikling af landdistrikterne. (Ændring af støtteordningen for yngre jordbrugeres etablering).

Af fødevarerministeren (Mariann Fischer Boel). (Fremsat 8/10 2003. Første behandling 24/10 2003. Betænkning 26/11 2003).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslaget sattes til forhandling under et.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslaget forkastedes, idet 42 stemte for, 70 imod.

Kl. 11.30

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

18) Forespørgsel nr. F 5:**Forespørgsel til statsministeren og socialministeren:**

»Hvad kan regeringen oplyse om afstanden mellem løfterne om at forbedre velfærd og resultatet af budgetlægningsen i kommuner og amter?«

Af Villy Søvndal (SF), Anne Baastrup (SF) og Aage Frandsen (SF).

(Forespørgslen anmeldt 9/10 2003. Fremme af forespørgslen vedtaget 22/10 2003).

Begrundelse**Villy Søvndal (SF):**

Den højrenationale regering har lige haft 2-års fødselsdag, og dermed er der jo god anledning til at se på forholdet mellem de afgivne løfter og virkeligheden. Lad det være sagt med det samme: Det ser ikke godt ud.

Regeringens politik i forhold til de socialt udsatte er et af de mest eklatante løftebrud i nyere dansk politik. Vi får i øjeblikket næsten ugentligt rapporter om den stigende fattigdom fra uafhængige forskningsinstitutioner og humanitære organisationer, der arbejder tæt på, et fuldstændig ensartet og monotont billede af en voksende fattigdom, der rammer de i forvejen økonomisk svage grupper, en stor del med børn, med de konsekvenser, det har for disse børns muligheder senere i livet.

Men billedet er endnu værre. Ikke alene stiger den direkte fattigdom, de tilbud, børnene møder uden for hjemmene, bliver også beskåret. Det gælder daginstitutionerne, det gælder folkeskolen, og det gælder ikke mindst de allermost udsatte børn, der rammes hårdt af nedskæringer.

Går vi videre til de udsatte grupper af voksne, er billedet det samme: Løfterne holdt ikke, og regeringens forsøg på at dække hullet til med satspuljen kan ikke dække over, at levekårene for de mest udsatte grupper forringes i et omfang og med en hastighed, der får dem, der er tættest på disse mennesker, til at rejse advarselssignaler. Ikke engang ældreområdet, som regeringen ellers har gjort meget ud af skulle mærke forbedringer, holdes fri.

Der er således intet tilbage af regeringens forsøg på at tegne et billede af en regering, der er optaget af sociale forhold; det har højrenationale regeringer i øvrigt aldrig været. Der er derimod